

TOKARZ-WISŁOCKA STANISŁAWA (7 IV 1911 Kraków – 4 I 2000 Warszawa) nauczycielka, bibliotekarka. W 1914-17 mieszkała w Wiedniu, po I wojnie świat. rodzina przeniosła się do Warszawy, gdzie zdała maturę w Gimn. im. Królowej Jadwigi (1929) i podjęła naukę na Wydz. Historycznym Uniw. Warszawskiego. W trakcie studiów odbyła roczny kurs bibliotekarski w Centr. B-ce Wojsk. oraz kurs archiwistyki. Po uzyskaniu magisterium w 1933 rozpoczęła bezpłatną praktykę szkolną i naukę na podypl. Studium Pedagogicznym. W 1934 podjęła pracę w Inst. Nauk.-Oświatowym w Warszawie. W 1940 przeniosła się do Krakowa, 1947 uzyskała tytuł magistra prawa na Wydz. Prawa Uniw. Jagiellońskiego. W 1947-48 ponownie pracowała w Centr. B-ce Wojsk. w Warszawie. W 1948 powróciła do Krakowa i od 1 VII 1948 do 31 VIII 1949 kierowała b-ką Konserwatorium Naukoznawczego przy Tow. Asystentów UJ. Od 1 IV 1949 powierzono T.-W. stanowisko kierownika Centr. B-ki Pedag. w Krakowie (od 1951 Pedag. B-ki Woj.), funkcję tę pełniła do przejścia na emeryturę w 1973. Na zlecenie Min. Oświaty oprac. ogłoszony w 1951 Statut Pedag. B-tek Woj. w Polsce, który zapewniał każdej placówce m.in. własny budżet oraz etaty. W tr. rozpoczęła szkolenie nowych bibliotekarzy i organizowanie sieci pedag. b-tek powiatowych. Dzięki jej staraniom w 1968 PBW w Krakowie uzyskała status b-ki nauk., w 1972 B-ce nadano im. H. Kołłątaja. Zabiegała o udział swoich pracowników w szkoleniach organizowanych przez Min. Oświaty, Nacz. Dyrekcję B-tek oraz Centr. Ośrodek Doskonalenia Kadr Oświatowych, systematycznie organizowała szkolenia w b-kach powiatowych. T.-W. w 1948-59 uczyła w Liceum Bibliotekarsko-Księgarskim (od 1951 Liceum Bibliotekarskim) zasad bibliografii, metodyki pracy z czytelnikiem i psychologii, a także organizowała praktyki uczniowskie; w 1955-

69 prowadziła wykłady i ćwiczenia w Studium Nauczycielskim w Krakowie, a także wykładała wiedzę o książce na Wydz. Zaocznym Filologii Pol. Wyższej Szkoły Pedag. w Krakowie. Aktywnie udzielała się w Woj. Punkcie Konsultacyjnym Państw. Ośrodka Kształcenia Bibliotekarzy (1956-76), a na kursach Centrum Informacji Nauk., Technicznej i Ekon. wykładała zarys pedagogiki bibliot. i bibliografii. Opublikowała *Przewodnik bibliotekarza szkolnego* (1959), zred. *40 lat pracy Pedagogicznej Biblioteki Wojewódzkiej w Krakowie 1922-1962* (W. 1963), w czasop. „Z Doświadczeń Bibliotek Szkolnych i Pedagogicznych” ogłosiła artykuł *Osobowość bibliotekarza* (1961). Współpracowała z „Przeglądem Bibliotecznym”, „Bibliotekarzem”, była członkiem red. pisma Zw. Nauczycielstwa Pol. „Ognisko”. W 1950-54 uczestniczyła w pracach Zw. Bibliotekarzy i Archiwistów Pol., nast. Stow. Bibliotekarzy Pol., pracowała w Komisji Rewizyjnej i była przew. Sądu Koleżeńckiego Zarz. Okręgu SBP w Krakowie. Pełniła funkcję przew. Sekcji Bibliot. przy Zarz. Okręgu Zw. Nauczycielstwa Pol. w Krakowie, w 1964-71 była członkiem Zarządu Sekcji Bibliot. przy Zarz. Gł. ZNP w Warszawie, działała w Radzie Okręgowego Ośrodka Metod., Woj. Radzie Czytelnictwa i Książki, Radzie Kult. przy Prezydium Woj. Rady Nar. w Krakowie. W 1969-73 zasiadała w Radzie Bibliot. przy Krakowskim Kuratorium i Państw. Radzie Bibliot. przy Min. Kult. i Sztuki w Warszawie. Uczestniczyła w licznych pracach statutowych i prawniczych, dot. bibliotekarstwa. Za pracę zaw. i społ. została odznaczona Medalem X-lecia Polski Ludowej (1955), Złotym Krzyżem Zasługi (1957), Złotą Odznaką ZNP (1962), Odznaką „Zasłużony Działacz Kultury” (1968), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1969), Odznaką Honorową BP (1972) oraz Złotą Odznaką SBP (1973).

A. Majerska: S.T.-W. (1911-2000). – Prz. Bibl. 2001 z. 1/2 s. 147-151 // Arch. Pedag. B-ki Woj. Kraków: Akta personalne.

Andrzej Linert, Alina Majerska